

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El sol surt per a tothom?

Ja de ple en l'estiu, hem deixat enrere una primavera atípica que hem passat paralitzats. Una primavera que ha estat un esclat d'emocions, d'angoixa, de tristesa, però també d'esperança.

Estàvem desconsolats, atemorits, però, a poc a poc, hem tornat a somriure, a caminar, a córrer, a il·lusionar-nos. La foscor s'ha anat esvaint i el sol lluu intensament i escalfa les nostres vides. Ara estem més contents, sí, però el sol encara no ha sortit per a tothom. Molts ciutadans es troben atrapats enmig d'una crua tempesta que els obliga a estar reclosos en un submón dins del nostre.

El malson dels hospitals col·lapsats per una pandèmia sobrevinguda ha perdut intensitat. Gràcies a Déu, ja hem pogut dormir més alleujats, però encara no podem aclucar els ulls i dormir tranquils, perquè la crisi sanitària ens ha precipitat cap a un altre malson inquietant i aquest és de llarga durada. Les entitats socials estan saturades, l'emergència social augmenta dia rere dia. Les xifres dels afectats són esfereïdores.

Tots hem comprès ràpidament l'emergència sanitària provocada per un virus indesitjable que ens podia matar; tots en podríem ser víctimes. Hem reaccionat i actuat, i ho hem fet tots amb l'objectiu de sortir-nos-en. En canvi, davant una pobresa que també mata, no podem restar cecs sense reaccionar. Falten molts recursos, falta feina i falten aliments a moltes famílies. La fam és aquí, a la nostra ciutat, entre l'abundància, entre l'excel·lència, entre els que mai l'han patit.

Hi ha moltes persones que fan mans i mànigues per fer arribar aliments a totes les que no tenen recursos. Des de l'Església coneixem molt bé aquesta realitat, és el nostre pa de cada dia. Acol·lir i acom-

panyar els vulnerables és la nostra missió, és el que Jesucrist ens demana que fem. No podem ignorar la realitat que ens envolta; cues de persones de totes condicions que paren la mà amb carrets de la compra buits que ompliran, si Déu vol, després de l'espera. Aquests ciutadans tornaran a casa una mica més alleujats fins que el carret es torni a buidar.

Aquestes cues ens recorden una altra època, unes altres terres, però ara són aquí, formen part del nostre paisatge urbà. Avui potser només en som espectadors, però demà es pot girar la truita i podem ser-ne també protagonistes.

És difícil posar-se en la pell d'algú que pateix gana, perquè potser mai n'hem patit i perquè potser

mai en patirem. Cal que valorem realment el que significa poder tenir un plat a taula i tenir una casa, ja que per a moltes famílies esdevé una veritable odissea.

Reflexionem-hi i pensem quines accions podem fer tots plegats per tallar al més aviat possible aquesta emergència social. Incomodem-nos i reaccionem davant la fam dels nostres veïns, no els donem l'esquena.

Benvolguts germans i germanes, recuperem la complicitat i la solidaritat que hem viscut aquesta primavera i fem que aquest estiu el missatge de Jesucrist sigui més present que mai en tots nosaltres. Fem que el sol de l'esperança i de l'alegria surti per a tothom (cf. Mt 5,45).

ACTUALITAT

El cardenal Omella presideix una missa pels difunts del coronavirus

El passat diumenge 26 de juliol, a la basílica de la Sagrada Família, es va celebrar una missa pels difunts del coronavirus. Tots els assistents varen passar un estrict control abans d'accedir al recinte, per evitar rebrotos de la Covid-19.

El cardenal Omella va donar les gràcies a tots els treballadors dels serveis essencials que tan generosament varen atendre les víctimes de la pandèmia: «Estem amb vosaltres i volem compar-

tir el dolor, el patiment de tots i pregar amb esperança al Déu de la misericòrdia.»

Abans d'acabar la seva homília, l'arquebisbe de Barcelona va demanar pau i fraternitat a tothom: «Hem descobert una vegada més que l'Església som tots. Ara són temps d'allargar la mà als nostres germans i treballar plegats pel bé comú. Són temps de perdó i de mirar el futur aprenent dels errors.»

ENTREVISTA

16 anys de diòcesi

FIDEL CATALÁN

La diòcesi de Terrassa va ser erigida el 15 de juny de 2004. És la segona més poblada de Catalunya, amb prop d'1,3 milions d'habitants. A partir del mes de setembre, Mn. Fidel Catalán, rector de la parròquia del Sant Esperit i administrador parroquial de Sant Valentí, que fins ara ha estat vicari episcopal del Vallès Occidental i moderador de Cúria, en serà vicari general.

Què comporta la tasca de vicari general?

El *Codi de Dret Canònic* especifica que el bisbe diocesà pot nomenar un vicari general o més, segons les circumstàncies, per ajudar-lo en el govern de la diòcesi. De fet, en els inicis de la diòcesi ja hi hagueren dos vicaris generals. En el meu cas, aquest servei se centra principalment en la Cúria diocesana, on era Moderador des de 2017.

Quins reptes especials presenta de cara a l'evangelització?

De fet, els mateixos que al conjunt de l'Església a casa nostra; és a dir, propiciar, enmig d'una societat plural, secular i multicultural, l'experiència de la fe a través de l'encontre amb el Senyor. Un encontre que porta al testimoni i al compromís cristià, i l'inseriment en la vida comunitària. Certament, esdevé un repte apassionant perquè comporta una actitud de sortida i ser creatius.

A partir del seu treball de molts anys amb joves, què faria per acostar-los més a la figura de Jesús?

Hem de treballar perquè els joves puguin conèixer Jesucrist de primera mà i fer que el seu missatge sigui sempre nou; que els ajudi a descobrir el sentit de la vida i la seva pròpia vocació, a fer-ho amb l'alegria de la fe. El Senyor continua essent per a ells el camí, la veritat i la vida. Probablement, ens cal reflexionar sobre com ho fem, com ho presentem, com acompanyem els joves, i també com ho vivim per tal de ser coherents.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Se'ns necessita!

Comença el mes d'agost, el mes de les vacances. Moltes famílies passen algunes setmanes fora de la residència habitual, d'altres continuen el dia a dia al lloc de sempre. La comunitat cristiana on viure i celebrar la fe canvia a l'estiu en el primer cas i en el segon cas disminueix en nombre de persones, encara que se n'afegeixin d'altres de pas i temporalment.

Ambdues feligresies haurien d'aturar-se a pensar en com implicar-se comunitàriament en el temps d'estiu. Hem de tenir-ho present i saber com respondrem a la nova situació. Una bona resposta és posar-se en el lloc de l'altre. Si som dels que acollim, donem la benvinguda als nouvinguts. Desitgem-los una bona estada entre nosaltres, tinguem uns petits gestos que en facilitin la integració: oferir-los que llegeixin alguna lectura a la missa dominical; que dirigeixin els cants, si és una habilitat personal; que s'afegeixin al grup de músics, si es toca algun instrument; que col·laborin en l'acció caritativa de la parròquia, en la recollida i lliurament d'aliments... Si som dels qui ens quedem al lloc d'origen, no oblidem que la comunitat parroquial segueix necessitant lectors, directors de cants, músics, voluntaris per a l'acció

caritativa i social, per gestionar l'economia i altres serveis... Tinguem ben present que, més enllà d'un jo o d'un tu sorgeix un nosaltres; es genera una situació nova. Quan les persones estimen i confien en els altres i els desitgen el bé, quan pensem en les necessitats alienes com en les pròpies, estem construint el Regne i el fem proper i abastable. «Tingueu els mateixos sentiments i el mateix amor els uns pels altres [...] amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos. Que no miri cadascú per ell, sinó que procuri sobretot pels altres» (Fl 2,2.3-4).

En ambdós casos, escoltar i posar-se en el lloc dels altres, compartir les preocupacions, cercar la concòrdia i eliminar diferències. Vivim, sovint, una fe massa centrada en nosaltres, en els nostres problemes, en els nostres neguits, i això ens allunya de viure amb esperança, amb un sentit que ens apropi al lliurament de Jesús als altres. Som a principis d'agost. Examinem-nos, discernim com vivim la nostra pertinença a la comunitat cristiana, especialment en arribar aquest temps. L'Església no fa vacances, les comunitats parroquials no s'absenten, les necessitats i els necessitats continuen presents. Se'ns necessita!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La Misericordia del Señor nos llega por medio de María

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Nuestras vidas perciben la misericordia del Señor, Él nos la regala, lo podemos descubrir en pequeños detalles, o bien en las circunstancias más importantes de nuestra vida. Es el Padre, Abba, que siempre nos busca. A Santa María ha regalado el ser camino, Madre Medianera.

Así lo han vivido y celebrado los santos. Francisco de Asís lo proclamó a sus contemporáneos. El Señor le concedió la gracia solicitada para todos los hombres. Don, indulgencia de la Porciúncula, que sigue operante en nuestros días. Él decía: «Este lugar es santo, es la morada de Cristo y de la Virgen, su Madre.»

El Santo Padre en visita a la basílica de Santa María de los Ángeles, en Asís, el 4 de agosto de 2016, con occa-

sión del VIII centenario del Perdón de Asís, afirmaba: «Quisiera recordar hoy, queridos hermanos y hermanas, ante todo, las palabras que, según la antigua tradición, san Francisco pronunció justamente aquí ante todo el pueblo y los obispos: "Quiero enviaros a todos al paraíso". ¿Qué cosa más hermosa podía pedir el Poverello de Asís, sino el don de la salvación, de la vida eterna con Dios y de la alegría sin fin, que Jesús obtuvo para nosotros con su muerte y resurrección?»

Que Santa María de los Ángeles nos ayude a recorrer el camino del perdón: perdonar y acoger el perdón; que nuestra Señora nos permita vivir el espíritu franciscano de sencillez, amor, paz, alegría; ser apóstoles de la misericordia del Señor.

Lectures de la missa diària i santoral

3. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,22-36]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebra de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. □ Dimarts [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 15,1-2.10-14].

Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Bellelly), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Mt 15,21-28].

Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

6. □ Dijous [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mt 17,1-9].

Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdès, papa (514-523).

7. ■ Divendres [Na 1,15;2.2;3.1-3.6-7 / Sl: Dt 32 / Mt 16,24-28].

Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524). Sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

8. □ Dissabte [Ha 1,12-2.4 / Sl 9 / Mt 17,14-20].

Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos. Sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s. IV).

9. ■ † Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[1Re 19,9a.11-13a / Sl 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14,22-33]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa. Sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. ¿Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David».

Salm responsorial (144)

R. *Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, / i al seu temps vós els doneu l'aliment. / Tan bon punt obriu la mà, / sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat, els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,35.37-39)

Germanys, ¿qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblats a comprar-se menjar». Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Jesús respongué: «Porteu-me'ls». Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-3)

Así dice el Señor: «Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos, y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David».

Salm responsorial (144)

R. *Abres tú la mano, Señor, y nos sacias de favores.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / y sacias de favores a todo viviente. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,35.37-39)

Hermanos: ¿Quién podrá apartarnos del amor de Cristo?: ¿la aflicción?, ¿la angustia?, ¿la persecución?, ¿el hambre?, ¿la desnudez?, ¿el peligro?, ¿la espada? Pero en todo esto vencemos fácilmente por aquel que nos ha amado. Pues estoy convencido de que ni muerte, ni vida, ni ángeles, ni principados, ni presente, ni futuro, ni potencias, ni altura, ni profundidad, ni criatura alguna podrá apartarnos del amor de Dios manifestado en Cristo Jesús, Señor nuestro.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 14,13-21)

En aquel tiempo, al enterarse Jesús de la muerte de Juan, el Bautista, se marchó de allí en barca, a un sitio tranquilo y apartado. Al saberlo la gente, lo siguió por tierra desde los pueblos. Al desembarcar, vio Jesús el gentío, le dio lástima y curó a los enfermos. Como se hizo tarde, se acercaron los discípulos a decirle:

—«Estamos en despoblado y es muy tarde, despidete a la multitud para que vayan a las aldeas y se compren de comer». Jesús les replicó: —«No hace falta que vayan, dadles vosotros de comer». Ellos le replicaron: —«Si aquí no tenemos más que cinco panes y dos peces». Les dijo: —«Traédmelos». Mandó a la gente que se recostara en la hierba y, tomando los cinco panes y los dos peces, tomó la mirada al cielo, pronunció la bendición, partió los panes y se los dio a los discípulos; los discípulos se los dieron a la gente. Comieron todos hasta quedar satisfechos y recogieron doce cestos llenos de sobras. Comieron unos cinco mil hombres, sin contar mujeres y niños.

«Tothom en menjà tant com volgué»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A la mort del Baptista, Jesús decideix apartar-se i descansar una mica, per no tensar més els ànims amb el rei Herodes, en els dominis del qual predica Jesús.

Tanmateix, Jesús no és amo de la seva pròpia vida, i és la gent mateixa la que el persegueix i l'encalça, i fins i tot se li avança.

L'evangelista insisteix en la compassió de Jesús: sent llastima i guareix els malalts; és més, fins i tot invita els seus deixebles a proveir-los ells mateixos d'aliment, davant de la seva insinuació d'acomiarar la gent, perquè vagin als pobles veïns a comprar. L'empresa de proveir d'aliment a tanta gent supera les possibilitats dels deixebles, però no les de Jesús.

I així, amb cinc pans i dos peixos, van menjar i van quedar satisfets uns cinc mil homes, dones i nens a part. Encara més, amb les sobres ompliren dotze coves.

Jesús no ha fet altra cosa que prendre el pa i els peixos, alçar la mirada al cel, pronunciar la benedicció, partit els pans i lliurar-los als deixebles, perquè aquests els reparteixin entre la multitud de persones acampades. D'aquesta manera, els deixebles són instituits com a ministres de l'aliment de Jesús. El mestre beneeix i multiplica el pa, els deixebles el distribueixen entre la gent que queda sadollada amb el do de Déu. Jesús no solament alimenta amb la seva paraula, sinó també amb el pa beneït i repartit.

Jesús, com un nou Moisès, proveeix d'aliment el poble famolenc enmig de la terra deshabitada. D'altra banda, d'acord amb els oracles dels profetes, els assedegats i els famolencs quedaran sadollats de vida, assaborint el bo i millor, gràcies al do de Déu a favor del poble (cf. Is 55,1-3).

A més, el gest de Jesús conté una clara referència eucarística. Els relats del darrer sopar ens aporten el sentit últim del gest de Jesús: sagrament del seu lliurament a la creu per tots nosaltres. Però aquest relat de la multiplicació ens aporta els efectes del gest: és capaç de saciar una multitud sencera, i encara en sobra per a futures generacions.

Dels dotze coves continuem alimentant-nos també nosaltres, quan, en l'eucaristia, escoltem amb fe la paraula de Jesús, i, asseguts al voltant de la seva taula, compartim el pa únic i partit i participem del calze de salvació. I és que Jesús continua compadint-se de la multitud que resta fidel al seu costat, atenta a la seva paraula de vida.

Llibres

Els nombres en el Nou Testament, de Rodolf Puigdollers i Noblom. En aquest llibre de 245 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «Emaús», l'autor fa una aproximació sistemàtica al significat de cadascun dels nombres en el Nou Testament, pouant, és clar, en l'Antic Testament. Les dotze tribus, els dotze apòstols, dotze portes, dotze àngels, dotze estrelles, dotze cistelles de pa, dotze anys, dotze legions... No es tracta de càbales ni d'especulacions, sinó de la comprensió d'elements fonamentals en la cultura de les primeres comunitats cristianes, hereves de la tradició jueva.

DIAKONIA 2021. Aquest llibre de 272 pàgines, editat per Claret, conté una agenda de butxaca per a l'Església de Catalunya que contempla: guia

de l'Església de Catalunya: Conferència Episcopal Catalana, Serveis diocesans i interdiocesans, i Cases d'espiritualitat de Catalunya. Calendaris del 2021 i el 2022. Planning anual a doble pàgina. Agenda amb quatre planes per setmana, amb comentaris per als diumenges i amb el número de setmana de la Litúrgia de les Hores. Lectura continuada de la Bíblia per a cada dia de l'any. Directori de tel·lèfons personal.

LA LòGICA DEL DO

13. La fe és terapèutica

«Els homes moren i no són feliços», escrigué Albert Camus. També els cristians morim i molts sense ser feliços. Aleshores, de què serveix l'opció de fe? Per a molts, la fe —com tota religió institucional— no aporta ni la felicitat, ni la solució dels problemes, ni la guarició del cos ni del cor. Aleshores, per què creure?

La fe per a què serveix pròpiament? És una pregunta que viu en el cor de molts dels meus amics agnòstics. Fins i tot si no es fa explícit, és allí latent. Un gran nombre dels meus col·legues i coneguts responen a aquesta pregunta d'una manera clara i nítida: no serveix per a res. Podria ser que aquesta resposta no fos definitiva; però, amb tot, no deixa de ser prou clara.

Tanmateix, penso que creure és una font de felicitat i estic convençut que pot ser una font terapèutica per a la cultura i la societat. M'adono del caràcter abrupte i, fins i tot, agosarat d'aquesta afirmació. Suscita resistència i, tal vegada, hostilitat però no retiro l'afirmació. La guarició de la persona en la seva totalitat, cos i ànima, forma part del nucli essencial de Jesús.

Peregrina, de María Herrero. En este libro de 272 páginas, editado por Fragmenta, y escrito en forma de diario, con 32 capítulos correspondientes a las etapas del peregrinaje de la autora a Santiago, María consigue transmitir, con una prosa cuidada y una gran riqueza expresiva, el impacto interior de lo vivido du-

rante su itinerario. Habla desde el yo, un yo en absoluto idealizado, porque el Camino de Santiago se nos muestra como una búsqueda espiritual atravesada también por lo humano.

Oracions de la tradició litúrgica per als salms, de Josep Torné Cubells. Llibre de 180 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «CPL Libri», n. 40. En la creació de la litúrgia cristiana, per ajudar a fer la interpretació cristia-

na dels salms, les diverses famílies litúrgiques compongueren oracions per a cada un d'ells. Són una joia!

Tenir a les mans aquestes oracions és tenir un veritable

tresor que ha de poder enriquir encara més la nostra pregària amb els salms.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

¿El sol sale para todos?

Ya de lleno en el verano, hemos dejado atrás una primavera atípica que hemos pasado paralizados. Una primavera que ha sido un estallido de emociones, de angustia, de tristeza, pero también de esperanza.

Estábamos desconsolados, atemorizados, pero, poco a poco, hemos vuelto a sonreír, a caminar, a correr, a ilusionarnos. La oscuridad se ha ido desvaneciendo, ahora el sol brilla intensamente e infunde calor en nuestras vidas. Ahora estamos más contentos, sí, pero el sol aún no ha salido para todos. Muchos ciudadanos se encuentran atrapados en medio de una cruda tormenta que les obliga a estar reclusos en un submundo dentro del nuestro.

La pesadilla de los hospitales colapsados por esta pandemia sobrevenida ha perdido intensidad. Gracias a Dios ya hemos podido dormir más aliviados, pero aún no podemos cerrar los ojos y dormir tranquilos, porque la crisis sanitaria nos ha precipitado hacia otra pesadilla inquietante y esta es de larga duración. Las enti-

dades sociales están saturadas, la emergencia social aumenta día a día. Las cifras de los afectados son escalofriantes.

Todos hemos comprendido rápidamente la emergencia sanitaria provocada por un virus indeseable que nos podía matar; todos podíamos ser víctimas. Hemos reaccionado y actuado, y lo hemos hecho todos con el objetivo de superar esta situación. En cambio, ante una pobreza que también mata, no podemos permanecer ciegos sin reaccionar. Faltan muchos recursos, falta trabajo y faltan alimentos a muchas familias. El hambre está aquí, en nuestra ciudad, entre la abundancia, entre la excelencia, entre los que nunca la han sufrido.

Hay muchas personas que hacen lo imposible para distribuir alimentos a todas las que no tienen recursos. Desde la Iglesia conocemos muy bien esta realidad, es nuestro pan de cada día. Acoger y acompañar a los vulnerables es nuestra misión, es lo que Jesucristo nos pide que hagamos. No podemos ignorar la realidad que nos

rodea, colas de personas de todas condiciones que piden ayuda con sus carritos de la compra vacíos que llenarán, si Dios quiere, después de la espera. Estos ciudadanos volverán a casa un poco más aliviados hasta que el carrito se vuelva a vaciar.

Estas colas nos recuerdan otra época, otras tierras, pero ahora están aquí, forman parte de nuestro paisaje urbano. Hoy tal vez somos meros espectadores, pero mañana, si cambian las tornas, quizás seamos también protagonistas.

Es difícil ponerse en la piel de alguien que padece hambre, porque quizás nunca la hemos padecido y porque quizás nunca la padeceremos. Debemos valorar realmente lo que significa poder tener un plato en la mesa y tener una casa, ya que para muchas familias es una verdadera odisea. Reflexionemos y pensemos qué acciones podemos hacer todos juntos para atajar cuanto antes esta emergencia social. Incomodémonos y reaccionemos ante el hambre de nuestros vecinos, no les demos la espalda.

Queridos hermanos y hermanas, recuperemos la complicidad y la solidaridad que hemos vivido esta primavera y hagamos que este verano el mensaje de Jesucristo esté más presente que nunca en todos nosotros. Hagamos que el sol de la esperanza y de la alegría salga para todos (cf. Mt 5,45).

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT